

въ нѣкой големъ Градъ, гдѣшо минувавъ презъ нѣкая голема улица, остави сына своего въ една Госшинница, и му рече : «Почекай ме шука чадо, и блди бодръ и добродѣшеленъ, догдѣ се върнемъ азъ назадъ, и ако се упазишъ и не споришъ нѣкое зло, ще опидемъ въ друго похубаво мѣспо.» И при шова повѣривъ му една горлица, и една бѣловоцанна свѣща съ Фенеръ, рече му : «Пази чадо шая горлица какъ шо очите си, и не дай никому да ти угаси свѣщата, кояшо ти азъ запалихъ.» Ошиде Ошець, и ошана сынъ : но предъ вечеръ взеха да се собирашъ въ Госшинницата разны человекы, вси незнаеми, коихъ шо спана много, но сосъ нихъ и пороковъ и спрасшей множество. Младый сынъ спарца, видѣ въ человекыше голема неправда, лицемѣрие и мщеніе, видѣ зависъ, злоба и гнусныше коварства и клеветы. Все шова видѣ, но пакъ ушѣшаваше себе си, и думаше : «Що ми шребва да гледамъ шакива лошы работы, азъ самъ плпникъ! Азъ познавамъ какъ е шука злѣ, но ушре ще дойде спарый мой Ошець, и ще ме заведе на друго похубаво мѣспо! Онъ самъ сими обѣща шова, и азъ вѣрувамъ какъ ще да го спори.» И тако ожидаваше, и видѣ какъ человекыше ядашъ,